

et Stof, der ikke maa bortføres fra Stedet. Jeg skal nævne, at endogaa i denne forhistoriske svenske Lov af 1869, kun 3 Aar efter, at Dynamitten var opfundet, og kun 3 Aar efter, at Nitroglycerinen netop i Sverige havde spillet en saa stor Rolle, staar der netop, at den maa alene anvendes paa Tilvirkningsstedet, og der staar, at det skal være forbudt at sælge eller fra Sted til andet af forsende Nitroglycerin, selv om den er opspødt med andet flydende Stof. Denne Bestemmelse gaar igen i alle de nyere Sprængstoffslove. I den belgiske Lov af 1ste December 1892 er den meget stærkt udalt, og den findes selvfølgelig ligeledes i Tyssland, endogaa fra 1879 i den sachske Sprængstoffslov, hvor der findes akkurat den samme Bestemmelse. Nitroglycerin er et Stof, som overhovedet hverken maa forsendes, forhandles eller indføres; den maa kun tilvirkes paa det Sted, hvor den skal forbruges. I den belgiske Lov er det endogaa gennemført i den Grad, at paa selve Tilvirkningsstedet, i Fabrikkerne skal den Nitroglycerin, som uheldigvis — accidentellement — ikke bliver forbrugt samme Dag, som den er fremstillet, ved Dagens Slutning bringes tilbage til Basteriet og gøres uskadelig, og det er det samme Princip, som man følger alle Begne. Det er derfor ganske ejendommeligt i en Sprængstoffslov fra 1894 at have en Bestemmelse om, hvorledes Nitroglycerin skal opbevares. Den skal overhovedet ikke opbevares.

Til § 8 har jeg stillet det Forslag, at denne Paragraf skal udgaa, og at der i Stedet skal indsættes en anden. Denne Endring er stillet under den Forudsætning, at man kunde være kommet til Enighed om noget andet. Den er bleven staaende, men jeg fastholder den ikke, og jeg tager denne Endring under Nr. 23 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Forslaget under Nr. 23 er taget tilbage; hvis ingen optager det, er det bortfaldet (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Rækketved: Jeg skal tilføje, at naar jeg har gjort det, er det fordi den vigtigste Bestemmelse, nemlig den, at Dynamit ikke maa findes i Beboelsesbygninger, er optaget i Flertallets Forslag. — Dermed har jeg altsaa gennemgaaet mine Endringsforslag. Jeg staar som ene Minoritet her lige over for Tinget, men min Position er i Virkeligheden ikke nær saa svag, som den synes at være. Thi allet fra, at jeg altsaa har Landstingets Affattelse med mig, tror jeg, jeg tør paastaa, at det Standpunkt, jeg

staar paa, er det samme Standpunkt, hvorpaa man staar i alle andre Lande her i Europa. Jeg vil i hvert Tilfælde se det godtgjort, om man ellers noget andet Sted i Europa har vedtaget en Sprængstoffslov, der ikke gaar ud fra som det principale, at Sprængstoffer ere forbudte, med mindre de ere anerkendte eller legaliserede. Jeg har undersøgt en Del, men jeg har ikke fundet noget Land, der indtager et andet Standpunkt. Jeg maa til Slutning dog gøre en Bemærkning endnu. Den højtærede Justitsminister stiller under Nr. 24 Endringsforslag om en ny Paragraf vedrørende Transporten af Sprængstoffer. Jeg har ikke stillet noget Endringsforslag til denne Paragraf, omendstønt jeg skal indrømme, at der er en enkelt Ting, jeg ikke forstaar. Det er dette, at Skibe skulle „for saa vidt de uden for Haavn helliges paa dansk Soterritorium i større Nærhed af Kysten end 2,000 Alen ud over 3 × 24 Timer, anmeldes det for Jurisdiktionens Politimester“. Jeg ved ikke, om jeg har opfattet det rigtigt, men efter min Mening kan altsaa et Skib, der gaar med 2,000 Bd. Dynamit fra Lübeck til Norge, og som paa Grund af Storm lægger sig for Anker uden for Helsingør By, ligge der ganske uantastet 2 Gange 24 Timer plus 23 Timer, og saa først indtræder Forbudet. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men hvis denne Opsfattelse er rigtig, saa forekommer det mig, at man udsætter os for en noget større Fare end nødvendigt. Der er ligeledes en anden Bestemmelse deri, som jeg under andre Omstændigheder vilde have stillet Endringsforslag til; det er nemlig den om Transporten af Nitroglycerin. Jeg har ikke gjort det, og jeg vil ærlig talt sige, at paa Grund af den ensomme Stilling, jeg har indtaget, har jeg været noget tilbøjelig til nu til Slut dog at lade et Minde staa, om den ringe Betydning, min Virksomhed har haft. Jeg har ligefrem ikke nænnet at stryge den sublime Tante, at man i 1894 kan tænke sig et Skib, der er ladet med Nitroglycerin, selv om den er opbevaret i tætsluttende Beholdere af smidigt Metal. Jeg ved ikke, hvorledes den skal komme om Bord, jeg ved ikke, hvorledes den skal komme fra Borde, og jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at der skulde være en Sømand, der var saa desperat, at han nu til Dags vilde sejle ud paa Sø og saltet Bove med en Ladning Nitroglycerin.

Justitsministeren (Kellermann): Jeg skal begynde med at gøre opmærksom paa, at det, der for Øjeblikket er Tale om